

стигнать турцитѣ по шосето и ни принудятъ да се спираме и завързваме бой безъ врѣме.

Отъ Горни-Ломъ четитѣ поеха планината на горѣ, минаха покрай Черенъ връхъ на планината Ветрянъ. Тукъ починаха около 1 часъ, а послѣ отъ тамъ прѣзъ една гжета гора, по една козя пѣтека, нарѣдени всички единъ слѣдъ другъ, едва по икиндия слѣдъ нѣколко мѣчни спущания и катерения, съвсѣмъ изморени отъ трудния преходъ, пристигнаха четитѣ на св. Никола.

На св. Никола имаше построени отъ сърбитѣ нѣколко окопа и два редута, които били наскоро оставени отъ тѣхъ. Турцитѣ още не бѣхъ настигнали, за това четитѣ се расположиха въ редутитѣ и окопитѣ като за бой, и тамъ заночуваха. Испратиха се нѣколко поста напредъ за да слѣдятъ и обадятъ въ случай на нападение отъ турцитѣ.

Прѣдъ вечеръ нѣколко турски конника съглѣдали нашитѣ постове и се върнали назадъ. Турцитѣ се спрѣли и тѣ за ноцувание на пѣтя и нищо не предприеха вечерята срѣщу насъ.

При ноцуванието въ Горни Ломъ четитѣ не успѣха да се сдобиятъ съ хлѣбъ, тѣй щото на Св. Никола слѣдъ единъ толкова уморителенъ прѣходъ гладни си лѣгнахме.

Ний не се възползувахме отъ сръбскитѣ укрѣпления за да дочакаме турцитѣ да ни атакуватъ въ тѣхъ. Войводитѣ рѣшили да се отстѣли и отъ тази позиция; защото четитѣ бѣхъ сами на нея и освенъ това нѣмаха какво да ядѣтъ.

Отстѣпванието по шосето къмъ Пандирало трѣбва да е било опасно, та заранѣта на 13-й Юлий четитѣ се упѣтиха къмъ северъ по билото на пограничната планина — по самата граница, която тукъ — тамъ бѣше отбѣлѣжена съ дървена ограда.

Като заминаха прѣзъ Орловъ камъкъ и върховетѣ Голашъ и Шиблянъ, четитѣ къмъ пладнѣ пристигнаха на върха Петкова чука. Тукъ обѣдвахме. Въ гората подъ върха